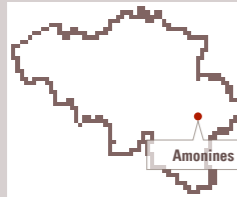

Jacques en Martine Quiryren

Midden in de Ardennen staat het melkveebedrijf van Jacques en Martine Quiryren. Tot twee keer toe fokten ze een Belgisch nationaal kampioene.

België

Aantal koeien:	75
Melkquotum:	728.000 kg
Hoeveelheid land:	75
Melkproductie:	305 9560 3,96 3,37

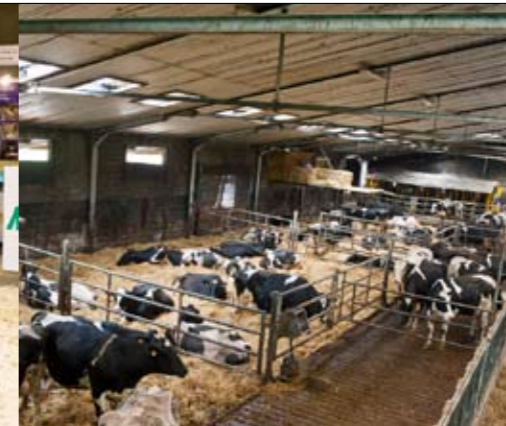
Jacques en Martine Quiryren

Een deel van de melk verwerkt Martine tot kaas

Quiryren fokte Belgisch winnares Betty

Vijf vierkante meter per koe in de potstal

Het bedrijf ligt in het hart van de Ardennen

Jacques Quiryren melkt zijn koeien jaarrond in een moderne melkwagen

Atypisch boeren met kampioenskoeien

Twee keer fokte hij een nationaal kampioene, maar denk niet dat de Waalse melkveehouder Jacques Quiryren zijn koeien in de watten legt. Een standaard bedrijfsvoering heeft hij evenmin. Zijn koeien lopen in een potstal en 's zomers melkt hij buiten. 'Ik ben een atypische boer.'

tekst Inge van Drie

Eerst even een uitstapje naar Brussel, december 2011. In de Heizelpaleizen strijden Waalse en Vlaamse koeien zij aan zij om de Belgische nationale titel. De fraaiste koe? Dat is Goldwyndochter Betty de Blier. De met 93 punten ingeschreven koe is in het bezit van de Vlaamse veehouders Patrick Van Hoof en Linda Boonen, maar haar wieg stond in Wallonië. Om precies te zijn: in de stal van Jacques Quiryren.

Al eens eerder vierde de fokker uit Amonines nationaal succes, zelfs met een telg uit dezelfde familie. In 1998 schreef hij met de volle zus van de overgrootmoeder van Betty het Belgisch kampioenschap op zijn naam. Een paar dagen later miste de naamloze witte Counselordochter De Blier op een haar na de Europese juniorentitel. 'Natuurlijk hadden we er voordeel van dat het EK in Brussel voor ons een thuiswedstrijd was, maar er was ook een groot nadeel. Nu moesten

we de koe twee keer in korte tijd op de uier zetten. Ze kreeg uierontsteking. Als ze dat niet had gekregen, hadden we vast nog meer van haar gehoord', zo blikt Quiryren terug. Niettemin heeft de Waalse fokker goede herinneringen aan de kampioentitels in 1998. 'Het was voor ons de eerste keer dat we meededen op nationaal niveau. Dan direct zo hoog scoren, dat was ongelooflijk.'

Dat Quiryren zijn Counselordochter geen naam gaf, was overigens geen toeval. Na een uitbraak van brucellose in 1983 besloot de Franstalige veehouder zijn koeien voortaan te nummeren. 'Onze hele veestapel werd geruimd. We kochten daarna koeien in Nederland, maar die Nederlandse namen waren voor mij niet te doen, veel te moeilijk.' Het bedrijf van Jacques Quiryren (53) ligt in Amonines, hartje Ardennen. Al op het erf zijn de hoogteverschillen zichtbaar; de stal ligt een stuk lager dan het

woonhuis. Ook van het vele toerisme in de regio pikt Quiryren een graantje mee. Op het erf staan een aantal vakantieverblijven die zijn vrouw Martine beheert. Quiryren melkt met 75 koeien een quotum vol van 728.000 kg melk. Hij beschikt over 85 hectare grond, voornamelijk in gebruik als grasland, maar Quiryren verbouwt ook acht hectare mais. Bij het maken van een afspraak voor een reportage verontschuldigt de Waalse melkveehouder zich al bij voorbaat. 'U zult teleurgesteld zijn; ik ben een atypische boer.'

Gedateerde huisvesting

Wie bij een fokker van twee nationaal kampioenen luxe stroboxen verwacht en koeien die in de watten worden gelegd, komt inderdaad bedrogen uit. Quiryren houdt zijn potentiële keuringstoppers niet apart en de huisvesting is gedateerd. De koeien liggen in een potstal met een oppervlakte van vijf vierkante meter per koe. 'Dat is de helft van de oppervlakte die in nieuwe stallen gebruikelijk is. Qua comfort is stro prettig voor de koeien, maar ze blijven niet zo proper. Een nadeel is ook dat stro momenteel erg duur is. Normaal gesproken ben ik jaarlijks 15.000 euro kwijt aan stro. Voor dit jaar reken ik op 25.000 euro', vertelt Quiryren, die ook zijn ventilatie niet optimaal noemt. 'Het is geen stal met veel licht en lucht.' Desondanks maken de koeien indruk;

stuk voor stuk zijn het ruim ontwikkelde dieren met opvallend goede uiers. Het meest enthousiast is Quiryren over zijn Goldwyndochters, maar hij melkt ook nakomelingen van Mr Sam, Blitz, TKO, Shottle, Champion en Alliance. Momenteel insemineert de melkveehouder zijn koeien met Sid, Dempsey, Van Gogh, Windbrook, Stanleycup, Danillo en Artes. Gemiddeld produceert de veestapel 9560 kg melk met 3,96% vet en 3,37% eiwit in 305 dagen. 'Ik kan wat productie betreft niet rivaliseren met iemand die zijn koeien het hele jaar binnen in de stal heeft. Dan zou de productie al

snel duizend kilo per koe hoger liggen.' Juist vanwege de niet optimale huisvesting stuurt de Waalse veehouder zijn koeien zo gauw de omstandigheden het toelaten naar buiten. Eenmaal dag en nacht buiten komen ze de hele zomer niet meer binnen. Quiryren melkt zijn koeien in een moderne melkwagen met zes standen, rapid exit en krachtvoerverstrekking. Twee keer per dag rijdt hij met de trekker en de 'Quiryrenmobiel', die 55.000 euro kostte en 8000 kg weegt, naar het perceel waar de koeien lopen. Zo kan de veehouder ook de verste percelen, die zo'n drie tot drieënhalve kilo-

meter van het bedrijf liggen, beweiden. Trots demonstreert de melkveehouder de werking van de melkwagen. Met hydraulische hendels – 26 stuks in totaal – bedient hij de installatie. 'Vroeger moest ik voor het melken door de knieën. Nu kan ik de koeien automatisch omhoog brengen, zodat ze precies op de goede hoogte staan. Een voordeel is ook dat ik de koeien zowel door de achterbenen als vanaf de zijkant kan melken.' Quiryren gebruikt de melkwagen het hele jaar door. 's Winters parkeert hij de wagen voor in de stal.

48 Goldwynembryo's

In tegenstelling tot vroeger doet Quiryren niet zo vaak meer mee aan keuringen. 'Die kosten veel tijd en onze kinderen hebben er geen interesse in.' Spijt heeft Quiryren er dan ook niet van dat hij Betty de Blier heeft verkocht. 'Ik heb uit haar overwinning evenveel voldoening gehaald als dat ik haar zelf op een keuring zou hebben gepresenteerd. Maar nu heb ik wel minder werk én loop ik minder risico.'

Wat het geheim is achter zijn fraaie koeien? Quiryren geeft het niet prijs, al zegt hij wel uitdagingen nodig te hebben. 'Ik wil graag ergens heel goed in zijn.' Met mooie koeien fokken blijft de Waal zich bezighouden – zo won hij bijvoorbeeld al 48 Goldwynembryo's uit de moeder van Betty de Blier, waarvan hij een deel aan Van Hoof verkocht – maar hij heeft inmiddels ook een nieuw doel. Nu zijn vrouw Martine recent gestart is met het maken van kaas, is het streven van Jacques om melk van een zo hoog mogelijke kwaliteit te produceren. 'Het celgetal ligt nu op 116.000 cellen per milliliter en zeker met onze huisvesting is dat een hele prestatie. Mijn streven is om onder de 100.000 uit te komen voor celgetal, lager dan 10.000 voor kiemgetal en nul te scoren voor coli en botersuur.'

Zes standen, rapid exit en krachtvoerverstrekking in moderne melkwagen

